

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه
اکتبر ۲۰۲۰

حقوق بنیادین
زنان زندانی سیاسی در ایران
نقض می شود

حقوق بنیادین زنان زندانی سیاسی در ایران نقض می شود؛ آنها هدف اصلی کین توزی ملایان هستند

طی ماه اکتبر، شاهد نقض حقوق بنیادین زنان زندانی سیاسی در ایران بودیم. رژیم انواع و اقسام توطئه ها و اقدامات ضدانسانی را در قبال زندانیان و به طور خاص زندانیان سیاسی به کار گرفت.

رژیم ملایان در محاصره بحران های متعدد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، و در مقابل رشد فزاینده نارضایتی عمومی هیچ پاسخی ندارد. آنها تنها راه چاره را در افزایش سرکوب می یابند. افزایش تعداد اعدام ها، دستگیری ها، مجازات های غیرانسانی و تحقیر آمیز و صدور احکام سنگین نامتناسب با جرم متناسب، همه حاکی از تلاش رژیم برای قدرت نمایی در اوج تزلزل و بی ثباتی می باشد. در همین راستا، همه امکانات کشور نه در خدمت مبارزه با کرونا بلکه در خدمت سرکوب قرار می گیرد.

اما در میان همه اقشار و گروه های تحت ستم، زندانیان سیاسی جایگاه خاصی دارند. آنها اسیران دست و پابسته ای هستند که در هر تحولی، هدف خشم و کین توزی خاص قرار می گیرند و بهای مضاعف می پردازند. افرادی که صرفاً به خاطر ابراز عقاید سیاسی یا هر نوع کنشگری در دفاع از حقوق بشر محبوس شده اند، و اساساً نباید در زندان باشند.

رژیم ملایان نه تنها زندانیان سیاسی را حتی به طور موقت آزاد نمی کند بلکه همه روزه شمار بیشتری از مخالفان را دستگیر و روانه زندان می کند. آخوندها و ویروس کرونا را هم در خدمت نابود کردن زندانیان به کار می گیرند.

هیچگونه امکانات بهداشتی و حفاظتی در مقابل ویروس در اختیار زندان ها قرار داده نمی شود. کمبود آب، وسایل بهداشتی و ضد عفونی کننده، ناکافی بودن تجهیزات حفاظتی، نبود فضا برای قرنطینه، و مراقبت های درمانی ناکافی منجر به شیوع هر چه گسترده تر و ویروس در میان زندانیان می شود.

در زندان های زنان نه تنها تفکیک جرائم وجود ندارد بلکه در اکثر آنها عامدانه نفرات مبتلا به کرونا و سایر بیماری های مسری را از سایر زندانیان جدا نمی کنند. ذیلاً برخی از اقدامات ضدانسانی رژیم در زندان ها و در قبال زنان زندانی سیاسی در ایران شرح داده شده است:

محرومیت از درمان و رسیدگی پزشکی

یکی از شیوه های مرسوم رژیم برای شکنجه و زجر کش کردن زندانیان سیاسی محروم نمودن آنها از درمان و رسیدگی های پزشکی است. طی ماه اخیر شاهد بودیم که چند تن از زندانیان بند زنان زندان اوین با بیماری های جدی یا به کل از درمان محروم گشته اند و یا به بیمارستان اعزام ولی قبل از رسیدگی پزشکی به زندان برگردانده شده اند.

از راست فاطمه مثنی، نجات انورحمیدی، معصومه صنوبری، صبا کردافشاری و مژگان کاووسی

- **فاطمه مثنی** دچار عفونت روده شده و یک ماه است که خونریزی دارد. طی ماه گذشته او دو بار در وضعیت اورژانس قرار گرفت. بار دوم در تاریخ ۲۶ مهر بود ولی مسئولین زندان اوین از اعزام وی به بیمارستان یا اعطای مرخصی درمانی سرباز زدند.
- درمانگاه اوین اعلام کرده است که نمی تواند کاری برای درمان او انجام بدهد. بالاخره در تاریخ ۶ آبان ۹۹ فاطمه مثنی با خونریزی شدید روده به بیمارستان طالقانی اعزام شد. طبق نظر پزشک او باید در بیمارستان تحت کورتون درمانی قرار می گرفت و اگر این درمان جواب نمی داد عمل می شد. اما به دستور وزارت اطلاعات و دادیار ناظر بر زندانیان سیاسی، مأمورین خانم مثنی را با همان وضعیت خطرناک به زندان بازگرداندند.
- مورد دیگر مربوط به **صبا کردافشاری** بود که پس از گذشت دو هفته از آسیب دیدگی مچ پا از درمان و رسیدگی های پزشکی محروم ماند. مچ پای وی در گچ بسیار متورم و کیود شده بود. ولی به دلیل عدم رسیدگی پزشک، ناچار خودش اقدام به باز کردن گچ پایش کرد.
- مژگان کاوسی نویسنده کرد نیز نیاز به عمل جراحی دارد. ولی مسئولان زندان اجازه نمی دهند او در بیمارستانی که خودش پیشنهاد داده عمل بشود. تنها گزینه مسئولین زندان بیمارستان طالقانی است که پر از بیماران مبتلا به کرونا است. به همین دلیل مژگان کاوسی از انجام عمل جراحی محروم مانده است.
- در بند زنان زندان تبریز نیز، زندانی سیاسی معصومه صنوبری به جرم ارتباط با سازمان مجاهدین خلق ایران مشغول گذراندن ۸ سال حبس می باشد. او در میان زندانیان عادی به سر می برد و تحت فشار زیادی قرار دارد. او به کرونا مبتلا شده است.
- خانم صنوبری به دلیل شکنجه های دوران بازداشت از تاری چشم، شکستگی در پای راست و مشکلات دیگر رنج می برد. ولی مسئولان زندان از اعطای مرخصی به او برای انجام معالجات پزشکی جلوگیری کرده اند.
- همچنین در بند زنان زندان سپیدار اهواز، **زندانی سیاسی نجات انور حمیدی** با بیماری چشم و تیروئید و سردردهای مزمن به کرونا مبتلا شده است. این زندانی ۶۲ ساله در اسفند ۹۷ جهت تحمل حبس ۵ ساله به این زندان منتقل شد. اتهام او عضویت در سازمان مجاهدین می باشد. مسئولین زندان تاکنون از درمان و رسیدگیهای پزشکی به وی جلوگیری کرده اند.

جابجائی زندانیان سیاسی از اوین

- یکی از شیوه های رژیم ملایان برای بالا بردن فشار بر زنان زندانی سیاسی در ایران اعزام آنها به زندانهای عادی و نگهداری آنها در میان زندانیان عادی و مجرمان خطرناک است. در همین راستا، طی ماه گذشته حداقل ۷ تن از زندانیان سیاسی را از اوین به زندانهای مختلف که تفکیک جرائم در آنها رعایت نمی شود منتقل کرده است.
- زندانی عقیدتی و شهروند بهایی، الهام برمکی که بنا به حکم آزادی مشروط دادگاه باید آزاد می شد روز ۱۴ مهر ۹۹ از بند زنان اوین به زندان قرچک منتقل شد.
  - **نسرین ستوده**، وکیل دادگستری روز ۲۹ مهر ۹۹ به زندان قرچک منتقل شد. مسئولان زندان اوین وی را به بهانه اعزام به بیمارستان از بند بیرون کشیدند اما او را به زندان قرچک بردند.

- **یاسمن آریانی و مادرش منیره عربشاهی** در تاریخ ۳۰ مهر ۹۹ به زندان کچویی کرج منتقل شدند. آنها تحت عنوان ملاقات با وکیل از بند بیرون کشیده شدند ولی به زندان دیگر منتقل گردیدند. اتهام آنها مخالفت با حجاب اجباری است و هر کدام به ۹ سال و ۷ ماه حبس محکوم می باشند.
  - **مریم نصیری** پس از اتمام دوران بازجویی و شکنجه در سلول انفرادی، روز اول آبان ۹۹ از بند ۲۰۹ اوین به زندان مخوف قرچک منتقل شد. این زندانی سیاسی ۶۲ ساله، وکیل و دارای ۴ فرزند است. او در دهه ۶۰ به دلیل هواداری از سازمان مجاهدین سه سال زندانی بود.
  - زندانی سیاسی کرد سکینه پروانه در تاریخ ۶ آبان ۹۹ از بند زنان اوین به زندان قوچان منتقل شد. وی مدتی را در زندان قرچک گذرانده بود و با اعتصاب غذا به اوین برگردانده شده بود.
  - همچنین در استان آذربایجان غربی، حدود ۳۰۰ زن زندانی سیاسی و عادی به دستور دستگاه قضائیه رژیم از کلیه زندانهای استان به زندان مرکزی ارومیه منتقل شدند. این انتقال در تاریخ ۲ آبان ۹۹ در حالی صورت گرفت که ۲۰۰ زندانی از پیش در بند زنان زندان مرکزی ارومیه محبوس هستند.
- زندان قرچک ورامین و **زندان مرکزی ارومیه** از بدترین زندان های ایران هستند که ویروس کرونا در آنجا پیداد می کند. بنا به گزارشات از زندان قرچک، تعدادی از زنان شرکت کننده در اعتراضات آبان ۹۸ نیز در این زندان به سر می برند. رها احمدی، زینب عالی پور، لیلا اکبری، سمیرا هادیان، گیتا حر، پریراد حمیدی شفق و زهره سرو از جمله این معترضین هستند. گزارشهایی از بند زنان اوین حاکی است که پس از شروع انتقال زندانیان سیاسی نظارت های امنیتی در این بند شدت گرفته است. مسئولان زندان زمان تماس های تلفنی را به بهانه خرابی خطوط تلفن کمتر کرده اند. این گزارشها همچنین حاکی است که به زندانیان انتقالی از اوین حتی اجازه داده نشد که لوازم ضروری و بهداشتی خود را بردارند.
- گفته می شود این جابجایی ها علاوه بر افزایش فشار بر زنان زندانی سیاسی در ایران به منظور باز کردن جا برای دستگیری های جدید در اعتراضات محتمل آتی می باشد. برخی ناظران معتقدند که رژیم در صدد تعطیل کردن بند زنان اوین می باشد. بند زنان اوین تنها زندانی است که زندانیان سیاسی زن در آن بر اساس تفکیک جرائم نگهداری می شوند.

از راست، گلرخ ایرایی، پرستو معینی، زهرا صفایی و فروغ تقی پور

تهدید و آزار زندانیان سیاسی در قرچک

مسئولین زندان مخوف قرچک اقدام به جمع آوری امضا علیه زندانیان سیاسی محبوس در این زندان کردند تا از حضور این زندانیان در کارگاه و آگاه سازی زندانیان عادی جلوگیری کنند.

در هفته پایانی اکتبر، میرزایی معاون رئیس زندان و عسگری رئیس کارگاه، نامه ای را علیه زنان زندانی سیاسی و به طور خاص **زهرای صفایی**، به امضای ۱۳ تن از زندانیان عادی رساندند. در این نامه نوشته شده بود که زندانیان سیاسی و به طور خاص خانم صفایی در مراجعه به کارگاه علیه نظام تبلیغ و صحبت های سیاسی می کنند.

رئیس زندان با استناد به این نامه مانع رفتن زندانیان سیاسی به کارگاه زندان شده و درب را به روی آنان بست. این زندانیان سیاسی شامل خانمها زهرا صفایی، پرستو معینی، فروغ تقی پور، مریم نصیری و گلرخ ایرایی در اعتراض به ایجاد این محدودیت با شعار «مرگ بر دیکتاتور» به در کوبیدن و اعتراض خود را نشان دادند.

آنها پس از این واقعه با امضاء کنندگان نامه صحبت کردند. مشخص شد که این نفرات از جمله ۱۰ تن از زندانیان جدید ورود بودند و اصلاً از متن نامه اطلاعی نداشتند. سه تن دیگر نیز از زهرا صفایی و دیگر زندانیان سیاسی معذرتخواهی کردند. آنها اظهار داشتند زیر فشار مسئولان زندان دست به امضاء این متن زده اند.

به دلیل آزار و اذیت مسئولان زندان قرچک، زندانی سیاسی زهرا صفایی در هفته اول آبان دچار حمله قلبی شد. ولی بهداری زندان با دادن چند قرص او را به بند بازگرداند.

زهرا صفایی و دخترش، پرستو معینی به همراه فروغ تقی پور به اتهام هواداری از سازمان مجاهدین خلق ایران و تبلیغ علیه رژیم در قرچک زندانی هستند. آنها بارها هدف توطئه های مسئولین زندان قرار گرفته اند و جان شان در خطر می باشد.

از راست بالا، شبنم آشوری، عالیه مطلب زاده، الهام صمیمی، اشرف نفریه، خدیجه مهدی پور، ندا پیرخضرائیان، بهاره سلیمانی و ناهید تقوی

دستگیری های جدید

- رژیم ملایان در ماه اکتبر همچون ماه های گذشته به دستگیری و بازداشت فعالان مدنی و مدافعان حقوق بشر ادامه داد:
- خدیجه مهدی پور در تاریخ ۱۴ مهر ۹۹ توسط مأموران اطلاعات سپاه ایلام غرب بازداشت شد. وی یک فعال اینستاگرام است.
  - شبنم آشوری در تاریخ ۱۵ مهر ۹۹ توسط نیروهای امنیتی در منزلش بازداشت شد. وی متأهل، ساکن تهران و مدیر مسئول و صاحب امتیاز نشریه کارگری آگاهنامه است.

- فعال اجتماعی ندا پیرخضرانیان نیز در تاریخ ۱۵مهر ۹۹ توسط نیروهای امنیتی در تهران بازداشت شد.
- عالیه مطلب زاده نایب رئیس انجمن دفاع از آزادی مطبوعات، و فعال دانشجویی، اشرف نفریه، در تاریخ ۲۰ مهر ۹۹ برای تحمل دوران محکومیت خود به زندان اوین منتقل شدند.
- الهام صمیمی دانشجوی انسان شناسی دانشگاه تهران و فعال مدنی کرد سمیه کارگر دانش آموخته رشته فلسفه دانشگاه تبریز، در روز ۲۵مهر ۹۹ در تهران بازداشت شدند.
- بهاره سلیمانی، از کارکنان بخش درمانی روز ۲۵مهر ۹۹ در کرج بازداشت و در بخش امنیت و سلول انفرادی زندانی شد.
- ناهید تقوی ۶۶ ساله توسط نیروهای امنیتی در منزل خود بازداشت شد. خانم تقوی در زندان اوین در سلول انفرادی محبوس می باشد. وی که اخیراً تحت عمل جراحی قرار گرفته بود و از بیماری فشار خون بالا نیز رنج می برد از زمان بازداشت از دسترسی به داروهای مخصوص خود محروم بوده است.

از راست فاطمه خوشرو، فرنگیس مظلوم و مریم پایاب

صدور احکام جدید حبس

- رژیم ملایان برای تعدادی از فعالان مدنی و سیاسی احکام جدید زندان صادر کرد.
- فرنگیس مظلوم فعال مدنی و مادر زندانی سیاسی سهیل عربی در دادگاه انقلاب تهران به ۱۸ ماه حبس تعزیری محکوم شد.
- دادگاه شهرستان بهبهان روز اول آبان مریم پایاب را به اتهام اخلال در نظم عمومی به ۱ سال حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق محکوم نمود. وی در جریان قیام آبان در اثر تیراندازی مأموران امنیتی رژیم به شدت مجروح و در همان وضعیت به اسارت گرفته شد.
- در خرم آباد، فاطمه خوش رو از قیام آفرینان آبان ۹۸، در تاریخ ۱ آبان ۹۹ از طریق پست الکترونیک از حکم یک سال حبس تعزیری خود مطلع گردید. فاطمه خوش رو در زمان بازداشت در بازداشتگاه اطلاعات سپاه مورد ضرب و شتم قرار گرفته و برای انجام اعترافات تلویزیونی تحت فشار قرار گرفت.

حمله گارد زندان به زنان زندانی در کرمانشاه

روز ۳۰ مهر ۹۹، زنان زندانی در کانون اصلاح و تربیت کرمانشاه علیه شرایط سختی که از سوی رئیس زندان به آنها تحمیل شده دست به اعتراض زدند. این تجمع مسالمت آمیز با حمله گارد ویژه زندان پاسخ داده شد.

گارد ویژه با باتوم اقدام به ضرب و شتم زندانیان کرد و گاز اشک آور به سمت آنها پرتاب نمود. در این حمله، شنو رحمتی و فاطمه رحیمی شدیداً مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. سپس گارد ویژه این دو زن را روی زمین کشیده و به سلول انفرادی منتقل کرد. تعدادی از زندانیان در اثر استنشاق گاز اشک آور و اسپری فلفل دچار تنگی نفس شدند. سهیلا ظهیری، مسئول این زندان از اعضای نیروهای بسیج و مسئول سختگیریهای غیرقابل تحمل برای زندانیان زن می باشد.

چند روز پس از این حمله خانواده یکی از زندانیان گفت: «مسئولان زندان تعدادی از زندانیان را احضار و تهدید به تبعید به زندان‌های دورافتاده کرده‌اند. همچنین داروی بیماران زندانی نیز به عنوان تنبیه قطع و تماس‌های تلفنی زندانیان محدود شده است.»

زندان تبریز - رفتار غیرانسانی با یک زندانی بیمار

بنا به یک گزارش اخیر از زندان تبریز، یک زندانی ۶۰ ساله به نام شهین صلح جو به زونا مبتلا شده است. وی پس از انتقال به بهداری، از آنجا به انفرادی منتقل شد. ولی زندانبانان از بیم مبتلا شدن خودشان، او را به بند عمومی برگرداندند.

پس از اعتراض زندانیان به بستری نکردن خانم صلح جو در بیمارستان و رسیدگی های پزشکی به او، زندانبانان زندان تبریز در یک اقدام غیرانسانی خانم صلح جو را که از دردهای زیاد ناشی از زونا رنج می برد، شبها در هوای سرد پائیز در حیاط می خوابانند.

تعداد ۱۵۰ زن زندانی در بند زنان زندان تبریز در معرض ابتلا به بیماری زونا قرار گرفته اند. پیش از این حداقل ۹ تن از این زنان زندانی به بیماری کرونا مبتلا شده اند.